Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Dvbivm sextvm

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

DVBIVM SEXTVM

Vtrum Desio. Speci praedicabilis conveniat naturis Angelicis.

Hoc Dub. mouet ab Aucta: ppt sent S. Th. ijm tractatit q. 9. q. 5. et art 4 et alibi ubi ait oes ~~alios dist~~ Angelos differre spec ita ut nulla natura generica habeat nec hre poit subsi plura individua plura numero tm dista ijm sent descendunt oes eius discipuli.

Fundtm eorum assignat hoc, qa ppriu numerica multiplicatio et distinctio est materia ijntite mollis affecta q cum in Angelis oio sit nulla sequit ut nulla sit m individuorum multitudo qd fundtm multis modis euertere conant oes q st extra Scholam S. Th. sed frustra. Eorum argta tenerunt et clare soluunt Caret. 1a p. loco cit. Bannes et alij. Et nobis qdem hic animus n e ostendere sub ijnis Angelorum spec n poe ee plura individua numero dista id n. alterius e instituti sed tm An supposita S. Th. sentia conveniat naturis Angelicis desio spec praedicabilis sup. relata et explicata.

N. 3 p sol. h. dubij: Duplex ee vrte Aliud e vrte sdm rem et rationem Aliud e vrte sdm rationem tm, vrte sdm rem et rationem est illud qd hb fundtm vrtitis in re et in rtu. In re qdem qa actu reperit in multis individuis, in rtu a. qa obijcit illi sine conditioib, individuantib ut natura humana exempli gra e vrtis sdm rem et rationem qa in re reperit in multis ut in Petro Paulo et alijs et obijcit rtui absq conditioib individuantib vrte v. sdm rationem tm e illud qd licet in re n reperit in pluribus sd in uno tm, obijcit tn rtui sine conditioib individuantib, Ex q mo obijciendi consequit rationem pluribus eorum et sd vrtis sdm rationem tm sic natura Angelica et qtib et alia corporis caelestis e vrtis sdm rationem tm qa in re caret pluribus individuis, obijcit tn rtui absq singularitatib limitantib naturam ad ee talis individui.

N. 2. In Angelo dicitur individualem et naturam specificam esse omnino
eandem entitatem ut sup. dictum est de aliis naturis specificis, quia tamen natura
specifica angeli ab intellectu nostro concipi absque eius dicta individuali quia intellectus
noster pro hoc statu non cognoscit Angelos prout in se sunt et per propriam illorum
speciem nam quod intellectus noster intelligit ut prius esse in sensu, Angeli vero secundum
se non possunt esse in sensibus quia plane immateriales, cognoscit ergo intellectus noster Angelos
ad modum rerum materialium compositarum v. g. ad modum aliquorum pulcherrimorum
Juvenum allatorum et quia in rebus materialibus optime potest cognosci natura speci-
fica sine singularitate aut dicta individuali ideo non cognoscit naturam specifi-
cam angeli absque ulla conditione individuante, quod si cognosceremus Angelos
ut sunt in se et per propriam speciem cognosceremus naturam illorum specificam simul
cum dicta individuali atque adeo tunc natura Angelica non possunt esse species praedi-
cabiles aut universales unde respondeo Beatorum et animarum separatarum natura Ange-
lica non sunt universales aut praedicabiles quia ab ipsis cognoscuntur ut in se sunt et per propriam
speciem. Nec tamen ob hoc falsitatis arguendus est intellectus noster, licet pro hoc statu
naturas Angelicas aliter ac in se sunt cognoscat quia veritas et falsitas formaliter tantum
est in intellectu componente et dividente, affirmante scilicet aut negante unum de
alio, quando vero natura angelica obiicitur intellectui nostro absque dicta individuali obiicitur
tantum in simplici apprehensione quae est prima intellectus operatio in qua nec veritas nec falsitas
est ut supra diximus, Intellectus ergo noster cum hoc modo cognoscit naturam angelicam
non asserit aut statuit illam esse a parte rei separatam a conditionibus indivi-
duantibus hoc non falsum est sed tantum apprehendit naturam specificam non apprehensa
aut cognita dicta individuali sicut nunc quando intellectus noster concipit naturam humanam
absque conditionibus individuantibus non indicat aut dicit illam esse ab individuis
separatam a parte rei sed tantum considerat illam naturam non consideratis individuis
quod intellectus noster optime potest ob suam virtutem qua valet communia separare et
separata coadunare.

N. 3. Discipulos S. Th. in Explicanda eius sententia esse divisos quidam non putant
naturaliter quidem impossibile esse dari plures angelos sub una natura specifica
tantum numero distinctos, non vero supernaturaliter quia putant Deum per suam potentiam absolutam

quia possunt plures Angelos in numero esse. Hoc sicut sicut nullus
propositum difficultatem facilis satisfaciet cuiuslibet naturae Angelicae et nure
vitae et formabilis de quibus numero esse quia habent esse tales inferiores
et quidam de gb. formabilis possunt in et plures mundum et posunt Dei abso
lutam qui ad naturam vitae et speciem constituendam satis est.

Alia a. e ja sentiunt. Implicare contradictorium qui dicunt plures Angeli
sed una natura specifica soli numero esse et consequenter sicut illis dicunt
dici nisi in et posunt Dei absolutam in sentiunt esse et sed difficultatem in
et difficultatem in declinanda. Ore supposita tunc ex sentiunt sit.

Chi ja Deus species formabilis connumeri naturae Angelicae
quae a nobis concipiuntur possunt tales naturae a nobis cognitae
dici vitae.

Hic est cons. Chi ja Ratio Natura Angelica quae obiectum vitae ad modum
naturae materialis est una et ipsa et sit in plures numero esse quia connumeri ei
esse species formabilis et sit dici vitae sicut ratum. Ergo quae ne amplius
potest ad rationem speciei formabilis et vitae. Chi ita natura Angelica cognoscit
a nobis vitae quia hoc statu abstractis singularia et conditionibus determinantibus sed natura
abstracta singularia cognita et sic vita vitae est una ipsa et sit in
plures numero esse quia natura Angelica quae nos vitae obiectum ad modum natura
corporea est una et ipsa et sit in plures. mo. Chi ja ex natura nos vitae quia
hoc statu in diversi cognoscit singularia sed quia cognoscit natura natura et
et sic singularia vide quod multi concipere natura Gabrielis cum concipit
quia concipit res singularis abstrahendo sic a singularibus. Chi ita eadem mo.
Singularitas in et de conceptu centrali natura Gabrielis aut alterius angeli
quia bene sit concipi sine illa. Ergo quia quia in et de centrali alterius bene
sit sine illa concipi. ant est certum sola in natura divina hoc sit necessarium
quia sit centralis singularis ita ut de conceptu centrali natura divina sit
singularitas. Chi mo. in quia natura angelica tali mo cognita caret multiplicate
quia est una. Denique est indifferens quia in illa et alterius nil sit ratio cuius non
potest esse in plures quia est ipsa et sit in plures et quia natura angelica conceptu
abstracta singularia in et determinata ad aliquid modum quia est indeterminata

et indifferens ad plura individua ex illo modo concipiendi: et consequenter est
una apta ut sit in pluribus.
Probatur 2°. Chro. Natura Michaelis et alterius Angeli componitur ex gratia
et differentia ultima quae convenit ei de sua specie praedicabilis, antecedens supponitur
ut certum ostensum probatur. nulla natura quae virtus non est, potest componi ex gratia
et differentia quod probatur compositio ex gratia et differentia est compositio duorum conceptuum
virtutum quia id quod virtute non est nequit componi ex gratia et differentia sed Angelica
natura v. g. Michaelis componitur ex gratia et differentia quae potest denominari
virtus et species praedicabilis. probatur 3°.
Chro. Individuum Michaelis v. g. ponitur in praedicamento substantiae quia
ponitur vel tanquam genus aut species aut individuum quodque non est in praedicamento
aliquorum modorum est in illo. Tunc ultra sed non tanquam genus quia intra
individuum Michaelis non est variae species Angelicae quae est in praedicamento
substantiae tanquam individuum substantiale aut tanquam species, quod cum
dicatur hoc intentum, si non ut species quae competit ei de sua specie ut
et virtus si v. ut individuum substantiale cum individuum immediate continetur
sub alia specie quia differentia individualis immediate limitat speciem
quae tunc individuum Michaelis continebitur immediate sub natura Michaelis tanquam
sub specie cum non possit alia natura assignari quae sit species immediata h. individui
sed species quae ponitur in serie praedicamentali est virtus et praedicabilis de pluribus
quia natura Angelica est virtus et praedicabilis de pluribus.
Arg. 1°. Ut alia natura sit virtus et species praedicabilis dicitur esse apta ut sit
in pluribus sed natura v. g. Michaelis non est apta ut sit in pluribus quia
non poterit denominari virtus et species praedicabilis. probatur minor. illa plura non
possunt esse ut supponitur in sententia S. Th. quia non est apta ad essendum in illis
frustra non esset illa aptitudo.
Ex concedo. ma et negando minorem. iam non sup. statutum est naturam Michaelis
aut alterius Angeli ex modo essendi in illis esse aptam et indifferentem
ad essendum in pluribus. Ad imp. dicis concedo. antecedens et dico consequens quia

n̄ ē aptā aptitudīnē entis sēm rem et rationē conuenīēs. Aptitū
entis sēm rationē tū ēntē sēm. Et hoc ēntē tū ptēt nātās Angē
licas n̄ ē entis sēm rem et rationē q̄ non habent connexionē, n̄ tū
ptēt n̄ ē entis sēm rationē ex eo q̄ n̄ possūt dari plura mundana
in gē. sēd et de gē. p̄dicētur, hoc n. n̄ pertinet nisi ad ipsas p̄dica
biles ōnē q̄ entis nōn aptitudīnē ipsa. Et plura mundana sēd ipsa
q̄ res illē p̄ denominatē sēm sēm conditionē ipsē sūt ēntē ex hoc
q̄ habent illam n̄ōē. Vnde et hēt q̄ sēm denominatē abstrahit ab
uno et pluribus mundanis et mundānis et differentē respicit unum et plura eō
q̄ repūtantur nobis ad modum istārum rerum ipsē intelligūtur per abstrac
tionē à conditionē mundānitātis, denominatiuē nātē sēm n̄ omnē rei
sēm sē sumptē nātē sēm ē q̄ hēt in singulari sēm sēd sēm ē q̄ hēt
in illis ita q̄ ipsorum sunt. Talis denominatiuē n̄ ē res abs
tracta nec est ē in singulari sēd res sic dicta illam n̄ōē et quia hoc
conuenit ōnē n̄ātē sēm cōlesti sēm Angelicē ideo nil prohibet eas
sēm denominari et p̄dicabiles ē de pluribus et entis sēm dicēdo nil
prohibet eas illam n̄ōē habere, n̄ quō ipsē p̄ ordinē ad sēm q̄ entis est apti
tudīnē physicē n̄ātē illa sēd in pluribus 1. q̄ possūt ē plura mundana
eiusdem sēm in ratē n̄ātē ~~sēm~~ seminis et principiū sēd sēd ē ~~sēd~~ sēd
ē in illis plurib respicit de gē. et sic p̄dicabiles intelligūtur aptitudīnē tū

---

p̄ aptitudō tū nil aliud ē q̄m indētē n̄ātē in ē cognitē ad unum
et plura et ē hēc aptitudō negatiuē explicanda ita et sensus sēd
sēm ē p̄dicabilis de pluribus hoc ē sēm et sic n̄ magis de uno q̄m
de pluribus sēd et dici possūt et de sētis inferiori ex eō sēm abstrahit
ab uno et respicit in ē ultimō. hēc Card.

Sēq. 2°. Sequitur ex dictis sēm ē sēm et entis sēd hoc ē abstra
hūm q̄ et d. Sc. sēd sēqt. ideo Angēlī sēm dicta ē sēm et
entis ex eō q̄ ad modum n̄ātē corporeī sūt conditionē mundānitātis
sēd m̄ Deī conuenīēt tali mō q̄ ē entis et sēm p̄dicabilis. Ex
qō sēq. ad gē. Ex unō ma. et ngō m. Deī n. hēt conuenīēt

à nobis pro hoc statu ad modum naturae corporeae non tamen potest concipi sine
singularitate quia singularitas est de centia naturae divinae et ideo non potest
denominari virtus ad naturam Angelicam cum non sit centrativa singularis
bene poterit sine singularitate concipi et consequenter species denominari
Licet aliqui concedant naturam divinam esse virtutem et speciem ex illo
modo cendi quem habent in ratione, quia licet conceptus naturae divinae ut sic
non explicet singularitatem tamen ille conceptus centrativus clausit singula-
ritatem ergo natura divina non potest denominari virtus. plus consequens natura quae talis
est dici saltem ut obiectum rationis non est centrativa clausere singularitatem
sed natura divina non ut ratio alterius clausit centrativa singularitatem
ergo non potest non ut sic denominari virtus aut species.
Ja 1. sol. Instat. ergo nec in natura angelica poterit dici species
praedicabilis plus consequens natura angelica est non centrativa singularis ergo
non potest dici virtus aut species consequens patet plus antecedens natura angelica re-
pugnat multiplicatio individuorum ergo est centrativa singularis plus consequens
ideo Petrus est centrativa singularis quia repugnat ei divisio in plura
individua ergo tamen natura Angelica repugnat multiplicatio in plura individua
ut singularia erit centrativa singularis
Rx ng. do. sequel. Ad probationem ng. antecedens, ad antecedens probationem ng. antecedens non ideo sic
Petrus est centrativa singularis quia secundum rem et physice est incommunica-
bilis sed non quia est incommunicabilis secundum rationem cum non sit quidam
individuum in suo conceptu ultimo centrativa affert et naturam et singu-
laritatem et consequenter non potest obiici rationem ad modum naturae communis, ut
natura specifica Angeli secundum rem quidem et physice est incommunica-
bilis non vero secundum rationem quia cum natura Angelica non involvat aliquid
individuum in suo conceptu centrali sed tantum praedicata species centralia potest
illum obiici secundum talia praedicata non ulla singularitate et sic erit communis
et species praedicabilis secundum rationem.
Arg. 3. Natura Angelica non ut ulla alterius non respicit plura individua
ergo nec erit virtus secundum rationem plus antecedens talia non individua
non possunt designari nec non sunt actu nec sunt possibilia nec fictitia

ga de individuis fuerit ut per quod natura realis ipsius è angelica
Ro. d. ens ut respicit individua absoluti existentia aut possibilia
concreta entis, individua conditionata nihil. hoc è. quod natura angelica
ex modo quo objectum sit de plurib individuis sicut predicabilis, vide nei fingimus individua de illis naam realia

DVBIVM VNDECIMVM

Arg. 4 ita Ea quod Deus est ultimus in genere substantiae Spiritus subsistens habet predicamentum nei sum rationalem ut sic id est ens rationale, Spiritus subsistens ut talis è species substantia substantiae sine ex ipsa
th. sed ois species contenta sub ista est species sub genere substantiae sed Deus est species substantiae ergo sub genere substantiae sed Deus est species substantiae
ut sic è ratio Ro. et spiritus subsistens è nomen huic ratio hoc ipsum individua de illis
illud quod sub ratione continetur è ratio, non tamen hoc è quod subsistit angelica predicabilia et objectum illius ratio
illa n. concipit subsistentia n. è constituting ratio enim quod enim
natura n. respicit rationem quam respicit ratio continetur constituit ut fing. dictum è.

Arg. 5 Spiritus subsistens ut talis predicatur de plurib numero distinctis ergo ut sic est ratio et predicabilis ergo pot. pl. ens sub Deus subsistens
pot abstrahi ab eo Deus subsistens quod de eo dicitur predicatur ut sic Deus
tamen è Deus subsistens Ea è Deus subsistens quia non Deus sub
sistens tamen numero dicunt quod Deus subsistens quia talis è ratio
et predicabilis de plurib numero distinctis Ro. d. non predicatur de
plurib numero distinctis accidentaliter et denominative secundum non ens
et quidditative nisi ens et hoc argum tamen probat Deum subsistentem
accidentaliter posse denominari rationem et predicabilem et tamen contingit
Ergo si non est ratio Deum subsistentem et predicabilem et idem contingit.

DVBIVM SEPTIMVM

Vtrum individuum sit ratio definitum.

Porphi. definit explicando nobis Porph. naam individui. 1a. definit
hoc è. quod de uno tamen predicatur. 2a. Individuum è entis
collectis quietum eadem in alio regiri non pot.

Has duas definit idem tradidit Porph. 1a. Individuum pot accipi
1o. Intentionaliter et sic è ipsa natura realis individui quod è a pluribus
2o. accipitur 2o. Intentionaliter et sic è natura individui accipitur tamen